

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členiek senátu JUDr. Idy Hanzelovej a JUDr. Jany Zemkovej, PhD. v právnej veci žalobcu: **M. B.**, zastúpený: Advokátska spoločnosť, s.r.o., proti žalovanému: **Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/224/7676-39777/2008/990013-r zo dňa 19.05.2008, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č.k. 26S/9/2008-39 zo dňa 27.11.2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre č.k. 26S/9/2008-39 zo dňa 27. novembra 2008 **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Nitre rozsudkom č.k. 26S/9/2008-39 zo dňa 27.11.2008 zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. I/224/7676-39777/2008/990013-r zo dňa 19.05.2008, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Nové Zámky (ďalej aj správca dane) č. 631/230/7654/08/Mt zo dňa 15.02.2008, ktorým bol žalobcovi vyrubený rozdiel dane z príjmov fyzických osôb za zdaňovacie obdobie roku 2005 v sume 354 068,-- Sk na podklade vykonanej daňovej kontroly, o výsledku ktorej

vyhotovil protokol č. 631/320/848/2008/Bch,Ky zo dňa 07.01.2008, ktorý prerokoval so žalobcom dňa 13.02.2008. Daňovou kontrolou bol upravený základ dane z príjmov z podnikania zo samostatnej zárobkovej činnosti vykonávanej podľa § 6 ods. 1 písm. b/ zák.č. 595/2003 Z.z. o dani z príjmov, ďalej len zák.č. 595/2003 Z.z., keďže daňovník si uplatnil vo výdavkoch ovplyvňujúcich základ dane aj výdavky vynaložené na nákup tovaru od dodávateľov z Maďarskej republiky v celkovej výške 3 874 289,-- Sk. Sú to tieto výdavky:

1. výdavkový pokladničný doklad č. PV10 zo dňa 01.10.2005, v peňažnom denníku žalobcu zaúčtovaný s textom „fa nákup tovaru“ v sume 1 161 081,40 Sk, preukázaný faktúrou bez čísla zo dňa 01.10.2005 od G. T., N. K. G., B., pričom na poslednej strane faktúry je okrem okrúhlej pečiatky predajcu aj odtlačok obdĺžnikovej pečiatky s textom „FIZETVE“,
2. výdavkový pokladničný doklad č. PV9 zo dňa 01.10.2005 nákup tovaru v celkovej výške 1 601 596,70 Sk, ktorý je preukázaný faktúrou bez čísla zo dňa 01.10.2005 – T. B. I., B., v peňažnom denníku žalobcu zaúčtovaný s textom „fa nákup tovaru“
3. výdavkový pokladničný doklad č. PV57 zo dňa 18.11.2005, ktorý je zaúčtovaný v peňažnom denníku žalobcu ako výdavok s textom „fa tovar Maďarsko“ v celkovej sume 1 111 610,79 Sk a je preukázaný faktúrou bez čísla zo dňa 18.11.2005 – T., B. I., B.

Uvedené výdavky správca dane daňovému subjektu neuznal, pričom svoj postup oprel predovšetkým o výsledky šetrenia pracovníkov maďarskej daňovej správy, v zmysle ktorých bolo zistené, že daňový subjekt T. nemá na faktúrach uvedené platné IČO, DIČO a podľa vyjadrenia predmetnej spoločnosti dodávateľ a táto vraj faktúry uvedené v účtovníctve žalobcu nevyhotovila. Rovnako uvedené platí aj vo vzťahu k spoločnosti G. T., ktorá tiež uviedla, že predmetné faktúry nevyhotovila a so žalobcom vraj nemala žiadne obchodné vzťahy. Žalobca uvádzal, že tovar od uvedených subjektov riadne zakúpil, prevzal vystavené faktúry a následne aj tržby z predaja za takto získaný tovar vedie ako príjem vo svojom účtovníctve.

Správca dane za účelom detailnejšieho zistenia skutkového stavu vykonal dokazovanie aj výsluchom svedka, konkrétne I. H., ktorá sa mala zúčastniť so žalobcom nákupov tovaru v Maďarsku v mesiaci október ako aj N. V., ktorý tiež spolupracoval na nákupoch tovaru so žalobcom v Budapešti. Rovnako žalovaný vykonal šetrenie cestou pracovníkov Maďarskej

daňovej správy zameranej na zistenie skutočností preukazujúcich existenciu daňových subjektov s vyššie uvedeným výsledkom.

Krajský súd v Nitre všetky uvedené skutočnosti vyhodnotil a dospel k záveru, že prvostupňový správny orgán ako aj žalovaný na základe vykonaného dokazovania zistili skutkový stav, ktorý zodpovedá listinným dôkazom, ktoré sa v spise nachádzajú a na tomto základe skutkový stav správne právne posúdil, vzal do úvahy, že v priebehu daňového konania žalobca neodstránil vzniknuté pochybnosti ohľadne neuplatnených výdavkov na nákup tovaru v Maďarskej republike, v tomto smere neunesol dôkazné bremeno ohľadne vynaloženia uvedených nákladov v súlade s § 21 ods. 1 zák.č. 595/2003 Z.z., preto nebolo možné uvedené výdavky považovať za výdavky daňové, keďže žalobca v priebehu konania nepredložil žiadne ďalšie listinné dôkazy aj keď na to bol daňovými orgánmi vyzvaný. Krajský súd konštatoval, že z hľadiska postupu správcu dane boli rešpektované základné zásady daňového konania, správca dane umožnil žalobcovi, aby sa vyjadril k zadováženým listinným dokladom, resp. aby predkladal uplatňoval ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania a preto krajský súd konštatoval, že rozhodnutie a postup správneho orgánu bol v súlade so zákonom, čo bolo dôvodom na zamietnutie žaloby.

Proti rozsudku krajského súdu podal odvolanie žalobca dôvodiac, že nespochybňuje výsledky šetrení správcu dane a žalovaného, ale nemá vedomosť o tom, že by sa na strane predávajúcich malo jednáť o neexistujúce firmy a zakúpený tovar riadne zaúčtoval a aj predaj tovaru zohľadnil vo svojom daňovom priznaní. Zároveň zdôraznil, že za rok 2005 neevidoval žiadne iné faktúry o nákupe tovaru vo svojom účtovníctve, než tie, ktoré sú v tomto konaní spochybňované. Poukázal na ust. § 443 ods. 1 Obchodného zákonníka a § 446 Obchodného zákonníka, ktoré ochraňujú dobromyseľného nadobúdateľa, ktorým žalobca bez pochyby mal byť. Žalovaný ani správca dane nespochybnili skutočnosť, že žalobca mal predmetný tovar vo svojej predajni, bezpečne preto musel na jeho nadobudnutie vynaložiť finančné prostriedky a následne v súlade s predmetom svojho podnikania tovar aj speňažiť. Odvolateľ je názoru, že žalovaný aj správca dane sa dôsledne neriadili § 2 ods. 3 zák.č. 511/1992 Zb., v čoho dôsledku je napadnuté rozhodnutie žalovaného nezákonné.

Na základe vyššie uvedených skutočností žalobca navrhuje, aby o podanom odvolaní odvolací súd rozhodol tak, že zmení rozsudok Krajského súdu v Nitre zo dňa 27.11.2008 sp. zn. 26S/9/2008 a zruší rozhodnutie žalovaného o odvolaní zo dňa 19.05.2008

č. I/224/7676-39777/2008/990013-r a rozhodnutie Daňového úradu v Nových Zámkoch č. 631/230/7654/08/Mt zo dňa 15.02.2008.

Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len OSP) preskúmal napadnutý rozsudok z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť a preto napadnutý rozsudok Krajského súdu v Nitre *potvrdil* podľa § 250ja ods. 2 veta prvá OSP v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 219 ods. 1 a 2 OSP.

Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožnil so závermi obsiahnutými v odôvodnení napadnutého rozsudku, pretože žalobca v daňovom konaní nepreukázal dostatočným spôsobom vynaloženie predmetných uplatnených výdavkov na daňové účely, pretože nepreukázal hodnoverný doklad, že by druhá strana prijala finančné plnenie za dodávku predmetných tovarov. Samotné predloženie daňového dokladu – faktúry s pečiatkou „Zaplatené“, nie je takým daňovým dokladom, ktorý by preukazoval, že určitú sumu peňazí žalobca odovzdal a teda zaplatil za dodávku tovaru kúpnu cenu a predávajúci kúpnu cenu prevzal.

Rovnako zostal nepreukázaný samotný rozsah vynaložených finančných prostriedkov na zakúpenie tovaru tak, ako si ich uplatnil žalobca. Podľa názoru odvolacieho súdu neobstojí ani tvrdenie žalobcu, že žalovaný mal v rámci daňovej kontroly a následného daňového konania vykonať znalecké dokazovanie, ktorým by sa preukazovala hodnota sporného nadobudnutého tovaru. Uvedené je podľa názoru súdu nereálne, keďže nie je jasné, aký tovar žalobca mal v Maďarsku zakúpiť. Je síce predložený súpis textílií, ktoré mal žalobca kúpiť, ale ich bližší opis nie je známy. Navyiac podľa žalobcu už tento tovar mal aj predať, keďže podľa jeho tvrdení finančné prostriedky, ktoré obdržal za predaj uvedených textílií zahrnul do svojich príjmov za rok 2005 a tak dokazovanie na podklade znaleckého posudku možno pokladať za irelevantné.

Pre splnenie zákonných podmienok na naplnenie a preukázanie kvalifikovaných výdavkov nepostačuje len predloženie faktúr a dodacích listov. Nedostatok preukázateľnosti rozsahu vynaloženia výdavkov a rozpor v osobe adresáta týchto výdavkov, ktorý ich prijatie popiera, rovnako aj realizáciu plnenia vyúčtovaného v žalobcom predkladaných faktúrach,

nemôže byť odstránený len tvrdením daňového subjektu, že predmetné faktúry boli vystavené a zaúčtované a tovar bol dodaný. Daňové doklady musia jednoznačne preukazovať prijatie a realizáciu zdaniteľného plnenia, ako aj skutočnosť, že za dodané plnenie bolo riadne zaplatené. Rovnako daňový subjekt musí vedieť preukázať reálne plnenie, na ktoré výdavky vynaložil.

S poukazom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Nitre č.k. 26S/9/2008-39 zo dňa 27.11.2008 ako vecne správny potvrdil.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 246c ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP a s § 250k ods. 1 veta prvá OSP tak, že žalobcovi, ktorý nemal v odvolacom konaní úspech, nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 14. mája 2009

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Alena Augustiňáková